

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА
одржаног дана 10.06.2019. године**

Председник већа: Дана 10. јуна 2019. године са почетком у 14 часова и 40 минута у смислу члана 377 у вези са чланом 388 став 2 ЗКП-а председник већа констатује да веће заседа у саставу судија Мирјана Илић и Зорана Трајковић, чланови већа и судија Дејан Терзић, председник већа, уз учешће записничара Наде Кнежевић и да су испуњени процесно-правни услови за отварање заседања.

Има ли примедби на састав већа?

Констатује се да нема примедби на састав већа.

Председник већа отвара заседање у предмету Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине К По2 број 11/18 у предмету оптуженог Хусеина Мујановића због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ по оптужници по оптужници Тужилаштва за ратне злочине Републике Србије, КТО број 10/18 од 24. децембра 2018. године.

Констатује се да у раду суда помаже стручни сарадник Мања Војиновић.

На главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине – Миољуб Виторовић, са тужилачким помоћником Николом Арсићем,
- оптужени Хусеин Мујановић, доведен преко Управе Округног затвора у Београду,
- браниоци оптуженог Душан Игњатовић, адвокат у Београду и Драган Крговић, адвокат у Београду.

Констатује се да су испуњени процесно-правни услови за одржавање главног претреса.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес **ОДРЖИ.**

Главни претрес је јаван.

Главни претрес се аудио снима па ће препис тонског записа чинити саставни део овога записника.

У смислу члана члана 388 ЗКП-а главни претрес почиње кратким извештајем председника већа о садржини претходног рочишта за главни претрес који је одржан 06.

маја 2019. године, када су испитани сведоци-оштећени Саво Пејић, Љепосава Стојановић, Бранислав Николић, Цвета Милутиновић и Зоран Стјепановић.

На данашњи главни претрес ради испитивања позвани су сведоци-оштећени Слободанка Младић, Даријан Гузина, Душан Станић и Мирко Вуковић.

Констатује се да су ови сведоци приступили на главни претрес.

Одређује се НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку испита сведок-оштећени Даријан Гузина.

Нека уђе.

Испитивање сведока-оштећеног ДАРИЈАНА ГУЗИНЕ

Констатује се да се истоветност сведока утврђује путем увида у личну карту број 640ТО11Т1, издату у МУП-у Републике Српске, Гацко, 30. новембра 2015. године.

Сведок-оштећен Даријан Гузина, несродан.

Нисте у завади са окривљеним Мујановићем? И не познајете га?

Сведок-оштећени Даријан Гузина: Не.

Председник већа: Дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања којима бисте Вас или Вама блиско лице из члана 94 став 1 ЗКП-а изложили великој срамоти, тешкој материјалној штети или кривичном гоњењу.

Пре него што дате Ваш исказ дужни сте да положите заклетву чији текст гласи: заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок-оштећени Даријан Гузина: Је л` треба да поновим?

Председник већа: Да ли се заклињете?

Сведок-оштећени Даријан Гузина: Да.

Председник већа: Даријане, Ви сте Ваш исказ дали пред замеником тужиоца за ратне злочина 17. октобра 2018. године. То није било тако давно. Ви суштински немате сазнања, само посредна о начину како је покојни Радован страдао, не знате ко је учествовао тамо, ко је управљао тим затвором или шта се тамо догађало осим што сте кажете чули на посредан начин и тако даље. Остајете ли код тако датог исказа?

Сведок-оштећени Даријан Гузина: Да.

Председник већа: Имате ли га у чему изменити или допунити?

Сведок-оштећени Даријан Гузина: Па немам.

Председник већа: Тужиоче, Ваш сведок, изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Немам питања обзиром да ништа о догађају не зна ближе, све је на основу онога што је чуо од некога.

Председник већа: Имају ли браниоци?

Адвокат Драган Крговић: Немамо судија.

Председник већа: Хвала лепо. Ви можете ићи. Ви сте Ваш трошковник поднели па ћемо о томе одлучити посебним решењем.

Нека уђе сведок Слободанка Младић.

Испитивање сведока-оштећене СЛОБОДАНКЕ МЛАДИЋ

Слободанка добар дан.

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Добар дан.

Председник већа:

Констатује се да се истоветност сведока утврђује путем провере кроз личну карту број 5ТОТ02195 издату у МУП Републике Српске, Нови Град, 16. фебруара 2015. године.

Ви сте Ваш иказ дали 16. октобра 2018. године пред замеником тужиоца за ратне злочине.

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Да.

Председник већа: Тада сте дали Ваше личне податке. Да ли се нешто изменило у тим подацима од онда?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Не.

Председник већа: Значи истоветни су као што су и онда били?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Да.

Председник већа: Добро.

Позвани сте да сведочите. Као сведок сте дужни да говорите истину, не смете ништа прећутати, давање лажног исказа представља кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања којима бисте Вас или Вама блиско лице изложили великој срамоти, тешкој материјалној штети или кривичном гоњењу.

Такође пре него што почнете са давањем исказа треба да положите заклетву, чији текст гласи: заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питана говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Да ли се заклињете?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Заклињем.

Председник већа: Добро. Као што сам већ рекао Ви сте Ваш исказ дали 16. октобра 2018. године, дакле може се рећи недавно и сигурно се сећате шта сте тада изјавили?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Да.

Председник већа: Ваш исказ је врло детаљан, темељан, са пуно околности, говорили сте да не кажем о целој тој једној епопеји од маја месеца па до напуштања логора, говорили сте и о боравку у логору "Гараже".

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Да.

Председник већа: Говорили сте о управнику тога логора, о односу према Вама у логору, о условима који су тамо владали или затвору како год, па Вас питам да ли остајете код тако датог исказа?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Да.

Председник већа: Имате ли га у чему допунити или изменити?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Немам.

Председник већа: Реците ми, хоћете ли да поновите, али тај део и због већа и због свих присутних, тај део како сте дошли у "Гараже"?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Ми смо били заробљени, ја и моје дијете, још многи су били заробљени, били смо у Основној школи "Алексе Шантића". Ту смо били негдје око можда, сад не могу тачно да се сјетим, заробљена сам 18. маја `92. године. И ту смо били у школи "Алексе Шантића" до негдје можда, можда половицом јула мјесеца. Тад су нам рекли, јер и тамо су били стражари неки који су нас пуштали, чак су нам били бољи услови...

Председник већа: Ако можете само рецимо од "Гаража" на овамо, како сте дошли у "Гараже".

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Па из школе смо дошли у "Гараже" и ту нам је речено да идемо у "Гараже" тамо да се праве, јер то су гараже између два

небодера, да су праве неке канцеларије, да ће доћи ту управник и да ће се ту рецимо затвореници који, да ће почети испитивање ко је овај, није крив, да ће се пустити кући, ко је крив

Председник већа: Оппростите, једну ствар на почетку да Вас питам. О томе нисте колико сам видео говорили. Када су Вас ухапсили, Вас и Вашег сина, јесте ли добили икакву одлуку икаквог државног органа?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Добила сам кад смо дошли у "Гараже", е ту је био секретар, ја сад не могу да се сјетим како се звао човјек, била је секретарица Хасија и управник Хусо, тако нам се и представио. И онда смо, тај управник који је био, пардон, секретар, ја не могу да се сјетим како се зове, он је што је нађено код нас ствари одузетих, код мене су рецимо нађене не знам лична карта, јер сам ја требала да идем преко Војковића да изађем горе са дјететом, и задесило се, један је погинуо горе Синиша, све је то пуно времена прошло, тако да не могу да се сјетим, па смо пошли на сахрану, зато ми се и задесила лична карта уза мене.

Председник већа: Али Вас питам да ли сте добили одлуку?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Не, не, само сам добила један папир на ком је писало одузете ствари...

Председник већа: Да, то је потврда о одузетим стварима, али ја Вас питам да ли сте добили неку одлуку, да ли полиције, да ли војске, суда, било кога да сте Ви притворено лице?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Не. Једино смо добили кад је било, али то је већ било тамо негдје у априлу мјесецу кад смо се преселили у други затвор, кад је Међународни црвени крст интервенисао, онда смо добили женевске оне картице под бројем којим смо регистровани. То је био пут.

Председник већа: Добро. Е наставите сада. Када сте дошли, кажете били сте у једној соби, колико је било жена?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Било је негдје око седам, осам жена, тачно, била је Бригита Папучић, била сам ја, била је после доведена Славица Медић, била је Ждравић Миленка, она је негде доведена у септембру мјесецу, тачно не знам који датум, али углавном је био неки српски празник, разбијене главе она и муж доведени су тада и претучени у затвору, била је, овамо је дошла, да, била је Игњатић Божана, била је Љубица Сладоје, била је Шућур Милена.

Председник већа: Седам или осам сте рекли.

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Седам, осам жена је била ту.

Председник већа: И какви су вам услови били? О томе нам реците нешто.

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Услови су били никакви. Имало је једна, мала је, то је била просторија

Председник већа: Можете ли онако, како да кажем, апроксимативно да кажете отприлике, којих је димензија била та просторија?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Па та је просторија била, то су биле гараже, и они су сад од гаража, неке су остале исте колике су или су можда неке проширивали гдје је било више мушкараца, с обзиром да је нас било мање жена, ту је гаража била преполовљена. И у једном смо дијелу биле ми жене, а у другом је дијелу био Буноза Мирко. А тај Буноза Мирко он је био...

Председник већа: Причали сте о њему.

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Да, да, е он је био не знам, он је имао неку своју војску, и он је ухваћен, тако ту је био, и овај, мали је простор био. Нас седам жена, осам, кад легне рецимо на једну страну све и једна морамо да легнемо...

Председник већа: Реците ми како сте одржавали личну хигијену?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Никако, јер смо имали канту гдје вршимо нужду.

Председник већа: Једну канту?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Једну канту.

Председник већа: Да ли сте имали изолован простор?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Не, не, ту је све, ту и спавамо и једемо и пијемо и нужду вршимо и све, све, све.

Председник већа: Јесте ли имали воде? Јесте ли се купали?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Јесмо воде имали, флашу добијете, ову пластичну флашу добијете воде пред ћелију, жене су то радиле претежно, и судове су жене прале после тог ручка, неког, какав је био то већ знају сви. Двије шните хљеба, можда дебљине моја два прста, величине тако мало, и ја сам од тога нисам могла да поједем све јер сам морала да оставим свом дијетету, моје дијете је са мном било заробљено....

Председник већа: Можете ли мало...или хоћете да одредим прекид мало да се приборете?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Не мора.

Председник већа: Добро. Сећате ли се ко је био управник тога затвора?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Хусо, Хусо је био управник, како се презивао не знам. Нама су рекли стражари који су ту били да је он родом из Сјенице и да је овај био управник за малољетну дјецу.

Председник већа: Јесте ли га често виђали?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Јесам, виђала сам Хусу често, да.

Председник већа:

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се изврши препознавање окривљеног од стране сведока.

Хоћете довести окривљеног ту поред. Погледајте ову особу. Ви сте...

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Добар дан Хусо.

Председник већа: Је ли то та особа?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Јесте, јесте, само је био...

Председник већа: Можете се вратити на место. Ви сте вршили препознавање раније путем фотографија, али из периода када је то било актуелно, значи из `92. године. Имате ли какву дилему поводом истоветности ове особе? Да ли сте сигурни да је то управник?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Јесам, сигурна сам.

Председник већа: Ако иједног тренутка се осетите да не можете да дајете исказ да Вам треба неко време да се смирите, реците ми, ја ћу одредити прекид.

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Ништа мени неће вријеме помоћи, ја се само овако подсећам и потресам, и онда ми је жао што ја немам нигдје никога, један ми је син погинуо у рату, други ми је извршио самоубиство због тога, муж ми је умро, ја сам сама. Ко мени може то да врати и да плати.

Председник већа: Слободанка, причали сте о томе како се понашао, било је речи, на питање тужиоца да ли је он често обилазио?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Јесте, често је обилазио, Хусо је био ту, ту је био, најчешће је он био ту, и стражари нормално: Гибаница Мевлудин, Текач Сеад.

Председник већа: Гибаница сте га звали или се тако презивао?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Гибаница се презивао, Гибаница.

Председник већа: То је тај што је такође био висок?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Да, да, да.

Председник већа: А реците ми када је неко био повређен, да ли је то окривљени односно управник затвора, ајде да тако кажемо, морао или могао да зна?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Морао је да зна, он је морао да зна шта се дешава и како се дешава, с обзиром да рецимо то нисмо могли ми да видимо, јер смо били одвојени, жене су биле одвојене од мушкараца. Они су тучени тамо пребијани у атомском склоништу. А то атомско склониште се налазило кад се иде у гараже на десну страну, ту је "Фамос" фабрика мотора, он је ту набављао рецимо зимницу за своје раднике и то је служило за то и не дај боже рата, а онда у овоме несретноме рату служило је за пребијање Срба.

Председник већа: Оно што сам ја желео да дате исказ то сте сада испричали. Ако странке имају питања, с тим да ће Вам прво питања постављати тужилац, с обзиром да Вас је он и предложио за сведочење, а после браниоци и окривљени. Изволите тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Судија, обзиром да је сведокиња остала у свему при ономе што је изјавила у истрази, ја немам више питања.

Председник већа: Добро, хвала тужиоче. Изволите браниоци.

Адвокат Драган Крговић: Дobar дан госпођо Младић, ми смо се упознали прошли пут, Драган Крговић, адвокат, бранилац окривљеног Мујановића.

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Јесмо.

Адвокат Драган Крговић: Ви сте дали у истрази један детаљан исказ о неким стварима, па бих ја само хтео да неке ствари појасним са Вама овде. Ви сте говорили како сте саслушавани од стране Агана Незира, органа безбедности.

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Да.

Адвокат Драган Крговић: Колико сам Вас разумео Ви сте извођени из затвора код њега у канцеларију и тамо сте давали исказ?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Да, то је било одмах у Красници код поште та канцеларија, али нисам никад ништа добила написмено да сам ја код њега присуствовала ни да сам исказ какав давала.

Адвокат Драган Крговић: Моје питање је било само то да ли сте извођени из затвора?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Из затвора, да, да, да.

Адвокат Драган Крговић: И давали исказ код Агана Незира ван притворске јединице?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Да, да.

Адвокат Драган Крговић: Да ли се сећате датума? Да ли је то било можда у августу, 29. августа 1992.?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Вјерујте да не знам датум, али знам да је то из "Гаража" ишло, то је кад смо били у "Гаражама" онда је то почело као неко испитивање. Мада није помака било да се неко ослободио, да је неко изашао.

Адвокат Драган Крговић: И каква је била процедура, долазио би стражар по Вас, водио Вас?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Да, да, стражар дође по нас одведе нас тамо до Незира, Незир нас саслуша и онда нас опет стражар врати у хелију.

Адвокат Драган Крговић: Колико је то трајало отприлике, сат, сат и по, временски?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Па отприлике можда пола сата, сат времена, не знам тачно, мислим не сећам се, давно је било.

Адвокат Драган Крговић: И он Вас је испитивао колико сам Вас разумео, Ви сте оптужени да сте били, да сте наводили артиљерију?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Да сам наводила гранате, да сам имала радио станицу, да сам била снајпериста на жутој згради "Фамосовој" горе, да, имала сам оптужби мали милион.

Адвокат Драган Крговић: Друго сам још хтео да Вас питам. Ви сте поменули у свом ранијем исказу оног Хрвата који је био затворен Мирка Бунозу и вашу дискусију са њим. Можете ли се сетити кад је он доведен у затвор?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Ми смо дошли негде је био 15., 16., не знам тачно, углавном средина негдје јула мјесеца смо ми пребачени из школе у "Гараже", а Мирко је дошао после, они су после похватани. Било је њих негде 14-15 је њих тада приведено. Мирко и његова нека војска, шта је било, ја не знам, он је био Хрват, имао је своју војску.

Адвокат Драган Крговић: Можете ли ми рећи да ли је то било средином августа, у августу?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Не знам вјерујте.

Адвокат Драган Крговић: Временски?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Не могу да се сјетим.

Адвокат Драган Крговић: И за то време док је он био тамо да ли је он сво време био везан? Ви сте описали да је сво време био везан лисицама?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Да Вам кажем, ја Мирка Бунозу нисам видјела, ту није могао нико никога да види. Пошто смо ми били, наша женска

Ћелија је била с ове стране, Мирко је био с ове стране. Он је имао ту своје војнике који су били и они су нечим су они направили рупу, пробушили, тако да су једни другима цигарете дотурали. И то су стражари примјетили и они су њих извели из те ћелије, те мушке су извели у нашу ћелију, а нас су замијенили са тим мушкима, тако да смо били, зид нас је дијелио од Мирка Бунозе. И Мирко, пошто мене нису у затвору звали ни Слободанком, ни Младићком...

Адвокат Драган Крговић: Извињавам се, објаснили сте то, него само хоћу да Вас питам, значи колико сам разумео Ви сте комуницирали преко зида, Ви га физички нисте видели?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Не видјели, да, да. Онда је Мирко чуо да мене зову Слободанка, његова се сестра као зове Слободанка и онда се он мени обратио и питао ме је л` мени дијете ту затворено и онда ми је он причао приче како је он ухваћен, као ће се он њима осветити мислим кад он изађе, за хуманитарну помоћ и тако нешто, да су га звали, Мирко је причао да га је Хусо звао да кад изводи тамо на тучу Срба, да је Хусо звао Мирка да ...

Адвокат Драган Крговић: Рекли сте то, само извињавам се. Само ме занима, значи Ви га нисте видели него је то био разговор преко зида?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Не, не, нисам видела Мирка, јер није нико могао да види, ми смо затворени били, на овим овдје што има кључаонице они су отварају са овом штеком, бравом, како се каже, је ли, ми нисмо могли да изађемо ни да отворимо, него стражари отварају, а гдје је кључаоница, гдје кључ стоји, ту се залијепи нешто да ми не би, ми не видимо ништа, али уши, зидови имају уши, чујемо.

Адвокат Драган Крговић: И знате ли колико су ти његови остали са њим притворени?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: То не знам.

Адвокат Драган Крговић: Друго, хтео сам да Вас питам, да ли познајете Нермина Халиловића?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Нермин?

Адвокат Драган Крговић: Високи један, који је био заменик управника затвора. Да ли Вам је познато то име?

Председник већа: Није говорила о њему.

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Нермин?

Адвокат Драган Крговић: Нермин Халиловић.

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Ништа ми, тренутно ми ништа не говори, можда да се сјетим...Нермин...Нермин...

Адвокат Драган Крговић: Друго, Слободанка судија је питао, описали сте један догађај кад Вас је стражар претукао и рекао Вам да никоме не смете да пријавите.

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Да.

Адвокат Драган Крговић: Значи Ви ником нисте рекли, да се пожалите за то? Нити Хасији нити управнику за то малтретирање које сте преживели, зар не?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Нисам.

Адвокат Драган Крговић: Да ли сте Ви лично, значи не занима ме претпоставка, него Ви лично чули да је било ко од ових притвореника пријавио да је тучен и да се жалио било чуварима било управнику?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Не знам.

Адвокат Драган Крговић: Овој Хасији, како се зове? Значи то Вам није познато?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Не.

Адвокат Драган Крговић: Ви лично?

Председник већа: Добро браниоче, мислим...

Адвокат Драган Крговић: Ово је било везано за Ваше питање, мало сте поставили питање које није...

Председник већа: Реците само, ставите примедбу.

Адвокат Драган Крговић: Не, да ли је морао да зна.

Председник већа: Па видите, то је, да ли је морао да зна, то проистиче из исказа који је она, Ви сте то могли да проверите и на други начин. Сведок је у свом исказу који је првобитно дао навео да је било разних суочавања и тако даље, кроз то, ја је питам да ли је могао, а она ће рећи, јер сведок се увек пита на основу чега му је нешто познато, па ето само то. Само је питање на основу чега, Ви то питате, како може да буде познато ако је била затворена, је ли.

Адвокат Драган Крговић: Па зато је питам. Значи Ви лично видели нисте да се неко обратио управнику?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Не, не.

Адвокат Драган Крговић: Да се жалио?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Не.

Адвокат Драган Крговић: Нисте видели да је управник некога позвао, наредио или извео, је ли тако?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Нисам видјела.

Адвокат Драган Крговић: Нити чули?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Чула јесам. Зидови имају уши.

Адвокат Драган Крговић: Не, не, лично? Значи лично, чули од неког другог?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Не од неког другог него сам чула, чула сам то, то сам чула када дођу. Наша презимена иду све на "ић" и мене колико је год болило што пребијају друге људе, мене је највише нормално да сам ја највише ту стрепила за своје дијете. Јер кад прозове на пример рецимо "Вуковић", Вуковића Мирка он је тучен, ја не знам како је он жив. Не знам ни од чега је створен. Е кад оно прозива на "ић", ја нормално стрепим да није Младић.

Адвокат Драган Крговић: То сте чули стражаре како прозивају?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Стражари, Хусо, ко је, прозива, воде, туку. Кад га тамо премлате, Мирко је Бунозар рекао да Хусо има црни појас и да им је он кичме ломио. И да су, то знам да су довлачени на циради, оно шаторско крило, чује се како вуку, довуку га у ову...

Адвокат Драган Крговић: Ја Вас питам, госпођо Младић, извињавам се што прекидам. Ја Вас питам лично за Ваше сазнање, а везано, значи Ви сте чули да су стражари прозивали затворенике.

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Да су прозивали и да су тучени и да су их доводили пребијене.

Адвокат Драган Крговић: И да су враћани после пребијања?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Да, да.

Адвокат Драган Крговић: То је оно што сте чули?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Да.

Адвокат Драган Крговић: То је што сам хтео везано за тај.

Председник већа: Пошто ја по Законнику о кривичном поступку у својству председника већа могу да поставим питање и у овом тренутку, ево, да бих рашчистио ово, ако сте ми замерили неку врсту субјективности. Дакле, то је страна 14 Записника списка 359/47 и онда пита тужилац: „А, јел знао Хусо за то?“. „Па, ја мислим да је требало да зна, морао је знати, морао је знат, како год, јер сваки пут су изводили. Рецимо, ујутру су изводили, заробљенике су изводили на шетњу, у шетњу“. А онда тужилац пита: „А шта је Хусо? А шетња се обављала ту на том платоу, тај простор између тих гаража, а то је простор између врата?“, „Не, не између врата, са ове двије стране су ове гараже, а доле је сада празан простор, плато. Како бих се назвао, више не знам ни ја. Хусо где је седио, сада ово је био празан зид. Ту је био један сто где би

Хусо сједио ту и посматрао. Сваки заробљеник када иде, он мора док направи круг, мора поред њега проћи“. „А, јел тај сто изношен или је стално стајао ту?“, „Ту је стајао, стално је стајао тај сто у том“ и тако даље. Дакле, пошто је сведок рекао да остаје код свог исказа и није било, није било ниједне индиције да не остаје и код овог дела, ја сам, обзиром баш на овај цитат који сам сада изнео, питао да ли је могао управо зато да би проверили, јел и на који начин. Ви сте то покушали на други начин, али суштински је то извор сазнања који она има. Тако сам ја схватио. Е сада, изволите, ја сам можда дао и шлафворт да Ви проверите сада на неки други начин то њено сазнање. Али, то је извор сазнања који она има.

Адвокат Драган Крговић: Знате шта је. Мени је то да ли је он знао, то је њен закључак на бази овог. Да ли је морао знати, онај други део, морао знати, улази у правну квалификацију и због тога сам хтео да кажем, да проверим са сведоком лична сазнања. То је само оно што, препоставке, закључивања, то остављамо суду.

Председник већа: Не, мислим, не могу да се сложим, зато што ако неко стоји и гледа како она описује, морао знати. Е то се управо односи на то и то није везано за правно него за фактичко сазнање.

Адвокат Драган Крговић: Хвала, немам више питања.

Председник већа: Није у питању правна околност. Немате даљих питања?

Адвокат Драган Крговић: Немам.

Председник већа: Да ли има окривљени питања? Не видим га. Нема. Слободанка, хвала Вам лепо. Имате ли Ви, тужиоче, додатно? Изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ево, да појаснимо.

Председник већа: Не можете појашњавати, него поставите питање.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ви сте пратили то прозивање, плашећи се да не чујете Ваше презиме.

Председник већа: Не, немојте тако сугестивно, не допуштам такав начин испитивања.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Питам, хајде овако, питам, да ли сте Ви тада запамтили глас Хусе управника?

Председник већа: Знам шта хоће да пита тужилац. Дакле, како Вам је познато то да су они извођени у шетњу и да је он тамо седео, како је седео и тако даље?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Познато ми је, зато што су сви затвореници излазили. И жене су излазиле у шетњу.

Председник већа: Што значи да сте и Ви излазили у шетњу?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Да, да.

Председник већа: Па, тако реците. То је оно тужиоче што је.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, ја сам хтео ово да питам. Пре него што су тучени, неко је прозивао затворенике, па је на питање браниоца.

Председник већа: Све је рекла.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Али је мало пре...

Председник већа: Немојте разјашњавати, ја Вас опет питам, односно позивам да поставите питање.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Постављам питање. Да ли је Хусо прозивао затворенике пре него што су извођени и вођени у атомско склониште да буду тучени?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Председник већа: Али, то произилази из исказа, оно око чега је остало.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала, немам више питања.

Адвокат Драган Крговић: Само да питам, потакло ме је ово тужиочево. Да ли су жене и мушкарци издвојени за шетњу одвојени?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Да, да.

Адвокат Драган Крговић: Значи, Ви нисте излазили у шетњу са мушкарцима?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Не, са мушкарцима, не.

Адвокат Драган Крговић: Хвала, то је питање.

Председник већа: Хвала Вам лепо, можете ићи. Ја мислим да сте сагласни да отпустимо сведока?

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Јел могу остати да пратим даље?

Председник већа: Наравно да да.

Сведок-оштећена Слободанка Младић: Хвала лепо.

Председник већа: Седите тамо у публику. Нека уђе сведок Душан Станић.

Испитивање сведока-оштећеног ДУШАНА СТАНИЋА

Председник већа: Добар дан.

Сведок-оштећени Душан Станић: Добар дан.

Председник већа: Констатује се да се истоветност сведока утврђује путем провере кроз личну карту број 04ГЕВ0301 издате у МУП Републике Српске, Полицијска станица Сарајево, Српско Сарајево дана 22. септембра 2004. године.

Душане, Ви сте Ваш исказ код тужиоца дали 21. септембра, да ли ме чујете добро?

Сведок-оштећени Душан Станић: Чујем, чујем.

Председник већа: Добро, 2018. године. Тада сте дали Ваше личне податке. Јесу ли они непромењени у односу на први пут?

Сведок-оштећени Душан Станић: Све је остало исто.

Председник већа: Добро. Позвани сте да сведочите. Као сведок сте дужни да говорите истину. Давање лажног исказа представља кривично дело. С тим да сте у обавези да не смете ништа прећутати, од онога што Вам је познато. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, којима бисте Вас или Вама блиско лице, изложили великој срамоти, тешкој материјалној штети или кривичном гоњењу. Треба да положите заклетву, чији текст гласи: „Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати“. Да ли се заклињете?

Сведок-оштећени Душан Станић: Заклињем се.

Председник већа: Добро. Ви сте, кажем, Ваш исказ дали на крај септембра 2018. године. Дакле, сигурно се сећате шта сте онда причали. Говорили сте о Вашем боравку у гаражама у том затвору, логору.

Сведок-оштећени Душан Станић: Да, да.

Председник већа: Говорили сте о условима и тако даље. Остајете ли код тако датог исказа у потпуности?

Сведок-оштећени Душан Станић: У потпуности.

Председник већа: У потпуности?

Сведок-оштећени Душан Станић: У потпуности остајем.

Председник већа: Добро. Причали сте о условима. Какви су услови тамо били? Прво ми реците, да ли сте добили икакву одлуку, било којег органа, војске, полиције, неке државне структуре, у оно време, за Ваш боравак у притвору, да Вам се одређује притвор?

Сведок-оштећени Душан Станић: Никада нисам писмено ништа добио. Када су ме затворили само су ме рекли да затварају, да морам преноћити, да сутра идем на размену. Није било размене и ја сам остао у затвору са осталима.

Председник већа: Када је то било?

Сведок-оштећени Душан Станић: То је било 08. јула.

Председник већа: Јула. Одмах сте одвежени у гараже или сте претходно били?

Сведок-оштећени Душан Станић: Не, претходно сам био у школи.

Председник већа: У школи „Алекса Шантић“?

Сведок-оштећени Душан Станић: Једну ноћ сам само преноћио и требао ујутру да идем. И онда су нас свију пребацили, било нас је око тридесет, у тој школи, затвореника и пребацили су нас у те гараже, овај у небодер, што је било атомско неко склониште у Храсници.

Председник већа: А реците ми, колико вас је било у једној просторији?

Сведок-оштећени Душан Станић: Где, у?

Председник већа: У гаражама?

Сведок-оштећени Душан Станић: У гаражама како која, они су преграђивали ту нешто. И моја, где сам ја био, нас је било од осам до десет, а на осталима по три, четири, овако, два.

Председник већа: Од осам до десет, на који простор, рецимо, да ли можете отприлике?

Сведок-оштећени Душан Станић: Па, сада да Вам кажем.

Председник већа: Ширина и дужина?

Сведок-оштећени Душан Станић: Могу да кажем, ширине три метра и можда једно пет метара дужине.

Председник већа: А реците ми, лична хигијена, јел било тога?

Сведок-оштећени Душан Станић: Немојте, то је забрањено било. Ја сам два месеца и нешто боравио у том затвору. Никада се нисам умио, никад за та два месеца, летње доба. Никад воде, помало су нам давали да пијемо само, из неког бурета, без везе.

Председник већа: А где сте нужду вршили?

Сведок-оштећени Душан Станић: Унутра, канту нам убацили, то је све.

Председник већа: Каква канта?

Сведок-оштећени Душан Станић: Канта обична.

Председник већа: Није кибла?

Сведок-оштећени Душан Станић: Није, обична канта, канта једна обична лимена и то се поклопи неким поклопцем и то смо сви ишли.

Председник већа: А како сте спавали тамо?

Сведок-оштећени Душан Станић: Спавали смо у једном брлогу, то је невероватно. Они су преграђивали гараже. То се никада није померало, никада. То је брлог био доле, без ћебади, на бетон доле, бетон горе, бетон доле. Ту смо спавали. Ето, можете мислити како смо спавали. Ја сам мислио да жив човек не може остати.

Председник већа: Јесу ли вас тукли?

Сведок-оштећени Душан Станић: Да, то је свакодневно било, док сам ја био.

Председник већа: Ко Вас је тукао?

Сведок-оштећени Душан Станић: Па, тукли су нас, не знам, изводили су, ноћу се то дешавало. Дању је све било мирно. Ноћу неки су, шта ја знам, нема струје, не види се и то, изводе, каже, Јанко, Марко, изиђи и одведу га. Ми чујемо тамо мучење, крикови, јаукање. Убаце га поново ту где сам ја боравио, тако да једне прилике, двојицу су убили на мртво.

Председник већа: Кога?

Сведок-оштећени Душан Станић: Милутиновића звани „Циго“ и овај Николић Достивоје. Они су били Србијанци.

Председник већа: То су они што су дошли у посету па су их хапсили, је ли то?

Сведок-оштећени Душан Станић: Не, не, они су живели, они су пореклом Србијанци, а...

Председник већа: А неко је долазио у посету, причали сте о томе, добро.

Сведок-оштећени Душан Станић: У посету је долазио један из Хрватске, дошао, мислим да се Кмезић звао. Побеглао од рата у Хрватској када је био, дошао је овамо и они су га затворили.

Председник већа: А реците ми, ко је био управник логора када сте дошли?

Сведок-оштећени Душан Станић: Ја се не сећам, ја стварно, морам Вам рећи овако. Нисам знао ни ко је, нити ме је интересовало.

Председник већа: Добро.

Сведок-оштећени Душан Станић: И када су те туче биле, ја сам једне прилике, када су ови изводили, мене нико није дирнуо. Замислите, ја сам два месеца, мене нико није дирнуо. Био сам ја неки спортиста тамо и тренер и фудбалер и шта ја знам. Да ли је мене неко штитио, нико, нико. Али свакодневно је било, а они пребију и сви леже непокретни, седам дана док се опораве и опет неког изводе. Опет дођу никакви, пребијени, убаце их нако, само и док се опораве. То је била страхота. Глад немогућа, ми ништа нисмо јели фактички. Једном дневно су нам давали једну кришку хлеба и то танку и неке воде, као супа нека. То је све било за два месеца што сам ја био, дневно. Ја бих се јавио добровољно да ме убије, да се наједем, да ми је неко реко, ај наједи се. Ја да сам имао су чим да се убијем, ја бих се убио, сто-посто, сто-посто. То су таке муке, невероватне ствари су се дешавале.

Председник већа: А ко је био управник, да ли се сећате? Причали сте нешто о томе.

Сведок-оштећени Душан Станић: Ја сам, ја нисам знао тог човека, он је имао неку...

Председник већа: Када кажете, нисте га знали.

Сведок-оштећени Душан Станић: Нисам га никада ја видео.

Председник већа: Сачекајте да Вам поставим питање. Када кажете нисте га зхали, нисте га знали раније?

Сведок-оштећени Душан Станић: Раније, да.

Председник већа: Од раније га нисте знали?

Сведок-оштећени Душан Станић: Нисам га знао од раније.

Председник већа: А, јесте ли га видели тамо?

Сведок-оштећени Душан Станић: Јесам га видео, седео је и каже управник.

Председник већа: Ви сте га и описали?

Сведок-оштећени Душан Станић: То је била...

Председник већа: Хоћете се приближити микрофону.

Сведок-оштећени Душан Станић: Он је био, овај, имао је један киоск где је био премештен, тамо је имао своју као канцеларију где су били, а ми смо на супротној страни били. И он је већином седео тамо у том, у тој канцеларији, нешто су куцали по читав дан, машина је радила. Ја онако, нити ме интересовало, али видео сам...

Председник већа: А како сте га Ви видели?

Сведок-оштећени Душан Станић: Видео сам га...

Председник већа: Јесте излазили напоље?

Сведок-оштећени Душан Станић: Ко?

Председник већа: Па, Ви?

Сведок-оштећени Душан Станић: Па, како ћу изићи.

Председник већа: А како сте га видели, како знате да је машина куцала?

Сведок-оштећени Душан Станић: Па, некада отворе нам врата, некад од те право та врата су испред њих и онда су биле неке рупе избушене на тим вратима. Ми смо кроз те рупе с времена на време некога, али ми нисмо, касније ни људи, ни нико. Ми смо оно, што се каже, свако се о свом јаду забави. Ми смо нас осам до десет, ми не проговоримо реч међу собом. Не може. Људи су исцрпљени, сваки мисли о себи.

Председник већа: Како је изгледао управник?

Сведок-оштећени Душан Станић: Па, био је висок човек. Ја колико сам га пута видео, ја нисам знао да је то он, управник, нити ме то интересовало. Но, једне прилике, ја питам, а ко нам је управник, какав управник да се жалимо на ово шта нам раде. Па, каже, неки Хусо Санџаклија, ето. По томе ја знам, касније га никад нисам ни видео, када сам изашао из затвора.

Председник већа: Да ли Вам је показана фотографија његова?

Сведок-оштећени Душан Станић: Па, једне прилике неко је тамо нама у Сарајеву показивао.

Председник већа: Да ли Вам је тужилац показао фотографију?

Сведок-оштећени Душан Станић: Али овај, ја...

Председник већа: А бисте ли га могли сада препознати?

Сведок-оштећени Душан Станић: Тешко, ја себе не би, Душан из 1992. и, не би мене познао сад, како сам се ја променио, а не, шта ја знам. Човек је био можда тридесетак година, врло висок, нао корпулентан човек, колико сам га ја видео. А ето, ја нисам ни знао да је он управник, то ме није ни интересовало. Него сам питао, а ови су ми рекли, каже, неки Хусо Санџаклија.

Председник већа:

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Извршиће се препознавање.

Хоћете извести окривљеног. Реците, браниоче.

Адвокат Драган Крговић: Судија, овде је извођење окривљеног мислимо да је потпуно бесмислено извођење оваквог, на овај начин, извођење.

Председник већа: Па да видимо да ли га може препозхати, ништа друго. Он се већ изјаснио.

Сведок-оштећени Душан Станић: Већ га познајем.

Адвокат Душан Игњатовић: Али сада, ево, доводите човека који је окривљени, доводите њега да би га он препознао. Вредност тога је, али добро.

Сведок-оштећени Душан Станић: Познајем га.

Председник већа: Зато што је окривљени. Можете се вратити.

Сведок-оштећени Душан Станић: Фаца је, фаца је, по фаци бих га познао, иначе.

Председник већа: Значи, препознајете да је то?

Сведок-оштећени Душан Станић: Ипак га по фаци препознајем.

Председник већа: Могао се и окренути исто тако, мислим, потпуно је.

Сведок-оштећени Душан Станић: Сада га по фаци познајем.

Адвокат Драган Крговић: Ја се извињавам, председниче. Ми смо реаговали због, Слободанка Младић је препознала на фотографијама. Али ово сада мислимо да није.

Председник већа: Па, добро, Ви ћете имати примедбу на то. Њој је предочена фотографија и она је.

Сведок-оштећени Душан Станић: Јесте сигурно он. Ето, ја сада тврдим да јесте сигурно. Ја га нисам никад после видео, ни прије, нити сам га знао, али по фаци оној, сигурно јесте.

Председник већа: Има ли питања?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Иста она питања.

Председник већа: Не знам која су то питања.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте чули глас управника Хусе?

Сведок-оштећени Душан Станић: Па, ретко, па се нешто. Не можеш када је то, мало је он подаље био од нас, али јесам, слушао сам некад мало. Али не бих га по томе могао познати, по гласу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Када су извођени затвореници и након тога тучени у атомском склоништу, да ли је неко прозивао те затворенике?

Сведок-оштећени Душан Станић: Сада те одведе, дође, прозове.

Председник већа: Сачекајте

Адвокат Драган Крговић: Имам приговор на овако постављено питање. Одговор је дат у питању.

Председник већа: Слажем се да Вама. Одбија се овако постављено питање. Значи, не можете сугестивно. А ово није, ово је Ваш сведок.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је, исто питање, да ли су извођени затвореници, вођени у атомско склониште?

Председник већа: Рекао је.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је неко прозивао те затворенике? Да ли је Хусо прозивао?

Председник већа: Опет не дозвољавам питање. Дакле, већ сте у питању је садржан одговор. Ви сте рекли да ли познајете глас и тако даље. Дакле, наводите сведока на одговор. Молим Вас конципирајте питање тако да овај, оно не садржи одговор. Значи сада све што будете даље питали, он је рекао да познаје глас.

Адвокат Драган Крговић: Сведок је рекао да не би препознао глас.

Председник већа: Да, али тако да мислим.

Сведок-оштећени Душан Станић: Али по фаци сада видим да јесте.

Председник већа: Заиста нема сврхе даље постављати питања, ако сте већ у самом првом питању указали на логичан одговор.

Сведок-оштећени Душан Станић: Знате шта, ја ћу испричати један случај, што потврђује то. Овај, био је један Шиптар у затвору чувар.

Председник већа: Албанац.

Сведок-оштећени Душан Станић: Албанац, Шиптар, ја га, ми га у Босни зовемо Шиптар. И овај, био је врло регуларан човек. Дошао је са Косова, дошао је са Косова и тамо су га ови ангажовали да буде у њиховој војсци. Био је регуларан човек и овај, сарађивао са нама у затвору. Он је нама објашњавао, морам вас ја извести када нареди. И онда је ишао, ако је ко имао родбину, кући, јер није било посете. Ја док сам био, није било посете, можда дан раније се укинуло, па је било. И он ми је, кад смо се срели касније, он, исто њега су пустили, на њега галамили што пише ћирилицом, ко ово пише ћирилицом и оно стражари и све на њега. А он каже, није то моја, он је био храбар, није то, нисте ви моја држава, моја држава је Србија. Био је баш храбар човек.

И срели смо се, када сам ја изашао, он ме препознао и каже, па зар си жив, бог ти јадан. Каже, зар је могао ико жив изаћи. И каже, команда је наређивала да вас бијемо и то преко управника. То ми је потврда да је овај све, да не би стражари, он је био главна ту личност. Не верујем да би стражари без, али било је и таквих који су нас, као Гаџо тај неки Сенад, он је изводио по свом шефу и тукао. А ено га још на слободи. Ја га гледам и сада.

Председник већа: Има ли одбрана питања?

Сведок-оштећени Душан Станић: И убијао.

Адвокат Драган Крговић: Само за ово задње. Господине Станићу, Драган Крговић, бранилац, упознали смо се прошли пут на саслушању, бранилац окривљеног. Везано за овај Ваш разговор са Реџом, Реџо је Вама тада рекао да је из команде, да су из команде Четврте моторизоване бригаде добијали наређење да вас туку. То је тим речима рекао?

Сведок-оштећени Душан Станић: Тим је речима рекао.

Адвокат Драган Крговић: А све ово што Ви после кажете на основу чега, то Ви закључујете да је то морало да иде?

Сведок-оштећени Душан Станић: Не закључујем, но ми је директно рекао, јер смо ми разговарали о нечему све, овако, па каже, преко управника смо ми морали. Али каже, ја не би то урадио, боже сачувај. Управник је наређивао њима, стражарима да нас бију, без обзира да ли је неко са стране дошао па да тражи рецимо Станић Душана да га изведу да се свети. Они су, они су губили рат, човече, погину и онда дођу исти, ако је некоме погинуо неко, дође да се на нама свети у затвор. И све је то преко управника ишло. Не море преко стражара. Па, намојте.

Адвокат Драган Крговић: Ви то кажете на бази тога разговора што Вам је Реџа рекао?

Сведок-оштећени Душан Станић: Да. То ми је потврда. Али ја мислим, исто мислим да је то тако.

Адвокат Драган Крговић: Али Реџа Вам је рекао да из команде Четврте бригаде је долазило наређење да се туку затвореници?

Сведок-оштећени Душан Станић: Да, да се малтретирамо и да се тучемо и све. И преко управника, ето. И да ми је то Реџа говорио.

Председник већа: Чекајте, само да рашчистимо једну ствар. Реџо није тај Албанац?

Сведок-оштећени Душан Станић: Јесте, јесте.

Председник већа: Јесте?

Сведок-оштећени Душан Станић: Јесте.

Председник већа: Бранилац Вас подсећа да сте у исказу рекли да је рекао да је долазио налог за ваше малтретирање и овај, и тучу, да је долазио из команде. Сада говорите да је наредио управник. Па Вас он само...

Сведок-оштећени Душан Станић: Не, не, преко управника су они ишли. На стражаре ...

Председник већа: Изволите, тужилац.

Сведок-оштећени Душан Станић: Команда је ишла преко управника на стражаре.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ево, страна 9 транскрипта.

Сведок-оштећени Душан Станић: На стражаре да нас они малтретирају без обзира да ли неко долази.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Четврти пасус, негде средина четвртог пасуса. И каже овако: „И он је, и он ме је позвао и каже мени: „Па, зар си жив, бог те?“ и он мени између осталог каже: „Знаш шта, команда је наређивала преко управника“. Значи, отпочетка он помиње, преко управника.

Председник већа: Добро, разјаснили смо то.

Адвокат Душан Игњатовић: Господине председнице, могу само на тренутак?

Председник већа: Изволите.

Адвокат Душан Игњатовић: Душан Игњатовић, бранилац. Ово је сада моменат када је мислим да би било сврсисходно да се одлучи о предлозима одбране о изјавама сведока које су дате раније. И ово што је колега Крговић данас рекао, то је изјава коју је овај сведок дао пред Тужилаштвом Босне и Херцеговине у коме није било управника. А онда у Тужилаштву након хапшења, долазимо до тога да је рађено преко управника. У том смислу, сматрамо да би било добро одлучити о предлогу одбране, да би се сведоцима могле предочавати изјаве и утврђивати несагласности у тим изјавама које су дате, јер је постојао овај поступак негде другде и пре овог записника који држи колега Виторовић у руци.

Председник већа: Добро, хвала Вам. Суд ће благовремено свакако одлучити о томе.

Адвокат Душан Игњатовић: Сад је питање шта је благовремено, господине председнице, уз сво дужно поштовање, јер овај сведок ће бити отпуштен и отићи ће и нећемо моћи да му представимо.

Председник већа: Ако буде то неопходно, доћи ће сведок још једном, то не треба у то сумњати.

Сведок-оштећени Душан Станић: Ако останем жив, мени је осамдесет година.

Председник већа: Да. Има ли питања? Изволите.

Адвокат Душан Игњатовић: Господине Станићу, Ви сте давали изјаве поводом овог случаја.

Сведок-оштећени Душан Станић: Да.

Адвокат Душан Игњатовић: Да ли сте икада рекли било коме у тим изјавама да је Хусеин Мујановић ово што данас говорите овде, да је Хусеин Мујановић наређивао, да сте чули Хусеина Мујановића, да ли сте икада то рекли било када, било где, пред било којим органом до сада?

Сведок-оштећени Душан Станић: Нико ме није за то питао. Али ја када сам пресабирао све те ствари и сећања, дошао сам до тога. Ни сад, не могу ја идентично сто-посто давати изјаве, дао сам их десет тамо у Сарајеву, бога ми.

Председник већа: Није реч о сарајевским изјавама овде, тако да.

Адвокат Душан Игњатовић: Реците ми, каква је била ситуација у Храсници у то време када сте Ви били ухапшени?

Сведок-оштећени Душан Станић: Па, рат је већ био почео и овај, то је једна, општина Илица, на Илици су држали Срби, то је три километра, а овамо су Храсницу држали Муслимани. Била је затегнута ситуација, поприлично, али не тако. Један напад су они негде у мају, напад на Илицу је био од стране Храснице, ту је убијено и ту је погинуло њих доста, доста, хтели су да заузму Илицу, ту би се пружио сада са Сарајевом и тако. Шта да Вам кажем, била је, ситуација је била напета између једних и других. Ја на жалост нисам, већина Срба из Храснице је отишла пре. Ја на жалост и надаље.

Адвокат Душан Игњатовић: Могу само да Вас питам, ако можете, могу да Вас питам, ко је држао власт у Храсници?

Сведок-оштећени Душан Станић: Муслимани.

Адвокат Душан Игњатовић: Па, како су Муслимани напали да заузму Храсницу?

Сведок-оштећени Душан Станић: Не Храсницу, на Илицу.

Адвокат Душан Игњатовић: На Илицу напали?

Сведок-оштећени Душан Станић: А њу су држали Срби.

Адвокат Душан Игњатовић: Да ли се ратовало у то време?

Сведок-оштећени Душан Станић: Како не, човече, у читавој земљи је био рат, четири године су држали барикаде једни овамо, једни овамо.

Адвокат Душан Игњатовић: Јесу падале гранате по Храсници?

Сведок-оштећени Душан Станић: Како нису, и са једне и са друге стране.

Адвокат Душан Игњатовић: Да ли се гинуло у Храсници?

Сведок-оштећени Душан Станић: Молим?

Адвокат Душан Игњатовић: Да ли се гинуло у Храсници?

Сведок-оштећени Душан Станић: Гинуло се, јесте.

Адвокат Душан Игњатовић: Хвала Вам, немам више питања.

Председник већа: Окривљени, имате ли Ви питања за сведока? Не. Добро. Ако сте сагласни да отпустимо сведока из заседања?

Можете да идете, хвала Вам лепо.

Сведок-оштећени Душан Станић: Хвала лепо.

Председник већа: Последњи сведок за данас Мирко Вуковић.

Испитивање сведока-оштећеног МИРКА ВУКОВИЋА

Председник већа: Добар дан, Мирко.

Сведок-оштећени Мирко Вуковић: Добар дан.

Председник већа: Констатује се да се истоветност сведока утврђује путем увида у личну карту број 005680709 издату од ПС Обреновац.

Ви сте Ваш исказ дали 09. августа прошле године пред тужиоцем за ратне злочине.

Сведок-оштећени Мирко Вуковић: Да.

Председник већа: Тада сте дали Ваше личне податке. Јесу ли ти подаци веродостојни и данас, дакле, има ли измена каквих у тим подацима?

Сведок-оштећени Мирко Вуковић: Нема.

Председник већа: Нема. Позвани сте да сведочите. Као сведок дужни сте да говорите истину, не смете ништа прећутати од онога што Вам је познато. Нисте дужни да одговарате на поједина питања којима бисте Вас или Вама блиског сродника изложили великој срамоти, тешкој материјалној штети или кривичном гоњењу. Такође, треба да положите заклетву чији текст гласи: „Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати“. Да ли се заклињете?

Сведок-оштећени Мирко Вуковић: Да.

Председник већа: Дакле, рекао сам да сте Ваш исказ дали 09. августа 2018. године, први пут пред замеником тужиоца за ратне злочине. Сећате се, претпостављам, шта сте тада изјавили?

Сведок-оштећени Мирко Вуковић: Да.

Председник већа: Остајете ли у потпуности код онога што сте тада изјавили?

Сведок-оштећени Мирко Вуковић: Остајем.

Председник већа: Имате ли у чему то што сте изјавили изменити или допунити?

Сведок-оштећени Мирко Вуковић: Немам ништа, ја то што сам рекао, то је истина.

Председник већа: Добро. Вама је тужилац дао Фотоалбум на препознавање, је ли тако, о фотографијама одређених лица која су радиле или обављале неке дужности у том затвору у Храсници? Сећате ли се?

Сведок-оштећени Мирко Вуковић: Мислите овде, то је било пре него сам овде долазио. То су били, ја мислим из Републике Српске.

Председник већа: Не, не, овде Вам је тужилац дао Фотоалбум и Ви сте извршили, то стоји на записнику, да сте извршили препознавање. Говорили сте о Вашем боравку у логору, о личности управника логора, како се он звао?

Сведок-оштећени Мирко Вуковић: Мујановић Хусо.

Председник већа: Да, јесте ли га виђали?

Сведок-оштећени Мирко Вуковић: Па, јесам, сваки дан, пошто ме је изводио сваку ноћ.

Председник већа: На страни 17, ако браниоци траже, на страни 17 је то. С обзиром да је Ваш исказ тако детаљан и да сте се о свему изјаснили, ја позивам тужиоца, јер је он Вас предложио за сведока, да Вам постави питања. Наравно, имајући у виду то да сте у потпуности остали код исказа који сте дали.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Судија, ја немам питања. Једино мислим да се сведок уплашио нешто и ово сада што сте га питали, па, јесте то је у списима, у истрази је показано.

Председник већа: Тужиче, не треба ми Ваша потврда, пошто имам пред собом записник, није то спорно.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Мислим, немам питања.

Председник већа: Јесте ли се уплашили нечега?

Сведок-оштећени Мирко Вуковић: Нисам.

Председник већа: Ја немам тај утисак.

Сведок-оштећени Мирко Вуковић: Чега да се уплашим?

Председник већа: Па, ето, ја немам тај утисак да сте се било чега уплашили.

Сведок-оштећени Мирко Вуковић: Због чега, што? Ја говорим истину, истину сам рекао.

Председник већа: Тачно.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Немам питања.

Председник већа: Имају ли браниоци питања?

Адвокат Драган Крговић: Господине Вуковићу, добар дан.

Сведок-оштећени Мирко Вуковић: Добар дан,

Адвокат Драган Крговић: Драган Крговић, бранилац, упознали смо се прошли пут када сте давали исказ код тужиоца. Моје питање је везано за један догађај о коме сте говорили. Да ли сте Ви за време док сте били у гаражама извођени на испитивање код неког иследника Агана Незира?

Сведок-оштећени Мирко Вуковић: Нисам.

Адвокат Драган Крговић: И нисте давали никакву изјаву код њега?

Сведок-оштећени Мирко Вуковић: Нисам, нисам, не знам човека.

Адвокат Драган Крговић: И да ли Вас је тај Аган Незир у својој канцеларији тукао шипком арматуре гвоздене, у присуству своје секретарице?

Сведок-оштећени Мирко Вуковић: Не, не, Мујановић Хусо и секретарица Јасмина је била ту. Он ме тукао, Мујановић Хусо.

Адвокат Драган Крговић: Јесте ли неком догађај када сте тучени у присуству секретарице железном шипком описали као догађај који се десио у канцеларији Агана Незира?

Сведок-оштећени Мирко Вуковић: Не, не, Мујановић.

Адвокат Драган Крговић: Тукао Вас и псовао Вам Карацића, да Вас је тукао железном шипком од арматуре „десетком“ и да сте том приликом претрпели повреде. Јесте ли некада неке то рекли?

Сведок-оштећени Мирко Вуковић: Не, не, ја се извињавам. Дошао је по мене Мециљевић Рашид и Нецад Нецко звани, био сам непокретан, био сам рањен, извели ме пред Мујановић Хусу, испред канцеларије. Каже: „Јеси ти Фочак?“, „Јесам“. „Јеси ти Караџић?“, „Јесам“. И онда ме ухватио ту жељезну ту шипку и тукао ме три пута, оборио ме доле, шутирао и ту се иживљавао.

Адвокат Драган Крговић: Ја Вас питам само. Да ли сте Ви некад неком органу, да ли сте Ви гужиоцу у Сарајеву, Симовићу, за ратне злочине, у истом овом предмету против Мујановића рекли да овај догађај што сада описујете, да се то десило у канцеларије Агана Незира и да Вас је Аган Незир тукао?

Сведок-оштећени Мирко Вуковић: Не, ја уопште не знам тог Агана Незира, не знам, стварно не знам ко је.

Председник већа: Ово сам узео као унакрсно, према томе, имате могућност провере и то. Изволите даље.

Адвокат Душан Игњатовић: Иста примедба као и мало пре. Овај сведок је давао неколико изјава. Једну изјаву коју је дао, дао је пред истражним судијом Општинског суда у Убу, затим је давао изјаву у амбасди Босне и Херцеговине у Београду. Поново одбрана сматра да би било сврсисходно да му се ове изјаве предоче и ово управо због тога што ово што је колега Крговић сада рекао, то је из изјаве која је дата у Амбасди Босне и Херцеговине у предмету који се води у Босни и Херцеговини поводом истог овог случаја.

Председник већа: Добро, хвала Вам лепо, можете сести. Има ли окривљени питања?

Сведок-оштећени Мирко Вуковић: Не знам због чега, како, ја сам дао што сам дао. А изјаву то сам дао, они када су дошли људи ту да ме питају, у Београду, не знам сада тачно где је било, из Републике Српске, ту кога си познао, кога сам познао.

Председник већа: А бисте ли Ви могли препознати и данас, препознали сте на фотографији, на једној фотографији сте препознали овога Хусу.

Сведок-оштећени Мирко Вуковић: Мујановић Хусу, да.

Председник већа: Бисте ли га данас могли препознати да га видите?

Сведок-оштећени Мирко Вуковић: Па, бих га препознао, што.

Председник већа:

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изврши препознавање окривљеног.

Добро погледајте ову особу која је испред Вас.

Сведок-оштећени Мирко Вуковић: Да, да, то је Мујановић Хусо.

Председник већа: Је л Вас он тукао тада?

Сведок-оштећени Мирко Вуковић: Јесте, он ме тукао.

Председник већа: Можете се вратити на место

Оптужени Хусеин Мујановић: Видео ме, судија, пре пар месеци код тужиоца.

Председник већа: Па, није спорно да сте Ви окривљени, то није спорно. Можете се вратити на место. Има ли евентуално додатних питања, допунских? Нема, добро. Можете ићи, ја Вам се захваљујем. Сагласни сте, претпостављам, да се сведок отпусти? Можете напустити судницу.

Сведок-оштећени Мирко Вуковић: Хвала.

Председник већа: Ми смо за данас исцрпили све сведоке које смо позвали, односно испитали и остали су нам сведоци Душко Петровић и Зорка Максић. Не знам будући да иду годишњи одмори, не знам кад ко користи. Рецимо друга половина јула, не? Ево моја колегиница која је моја савест и у праву је, онда ћемо у септембру, је ли одговара? У септембру.

Адвокат Драган Крговић: Председниче, имамо предлог. С обзиром на чињеницу да ћемо одложити ово за три месеца и с обзиром да нам је клијент већ скоро годину дана у притвору, ми смо прибавили од његовог брата од стрица из Новог Пазара сагласност да уколико овај суд донесе одлуку да се пусти из притвора на блажу меру, да може да буде код њега. Мислимо да је након, ова држава сигурно може да обезбеди присуство Хусеина Мујановића за овај поступак и сматрамо да је после годину дана би било смислено и у складу са законом, да се применом блаже мере пусти из притвора, а биће сасвим сигурно доступан овом суду.

Председник већа: Тужиоче?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Поштовани судија, суде, остала су још два сведока, као што сте Ви рекли. Ја мислим да не би требало да удовољите овом захтеву и сматрам да су и даље на снази сви они разлози због чега је притвор одређен. Остала су још два сведока, то је још једно рочиште и још један главни претрес и близу смо краја.

Председник већа:

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Одређује се прекид ради доношења одлуке у трајању од десет минута.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се након прекида ради доношења одлуке главни претрес **наставља**.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да **СЕ ОДБИЈЕ** предлог бранилаца ради укидања притвора окривљеном Хусеину Мујановићу, будући да се нису стекли услови за његово укидање, односно постоје и даље сви они фактички законски разлози за одређивање, односно продужење притвора.

Имајући у виду чињеницу да је реч о притворском предмету, наравно, уколико је то могуће, због да кажем, летњег распуста, овај главни претрес се заказује за:

22. јули 2019. године.

Има ли могућности, браниоци? Тужиоца не питам, јер он сигурно има замену. То је понедељак. Може, 23., да ли вам одговара? Могуће. Тужиоче? Да.

23. јули 2019. године са почетком у 9,30 часова, судница број 2.

Адвокат Душан Игњатовић: Ако постоји могућност да буде поново у 14,30 часова, ако таква могућност постоји због тога што му фамилија долази из Сарајева, па да не путују ноћу ако је то икако могуће. То је прва ствар и друга ствар је, овде су му неки рођаци који су дошли да га виде. Да ли можете да омогућите да га виде на кратко овде у судници.

Председник већа: Знате шта, може, у **14,30** онда променили смо. Што се тиче сусрета са родбином, ја о томе не могу да одлучим, јер је реч, хајде да се условно изразим, питање безбедносног карактера, где само онај ко је задужен за чување лица у притвору, може донети такву одлуку. Тако да ја не могу да изађем у сусрет. Могао сам евентуално да је то благовремено затражено од мене да омогућим посету. Али ову врсту сусрета, заиста не могу, жао ми је.

Довршено у 16,10 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА